

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Vitalie Eremia împotriva Inspectoratului General al Poliției și
Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu
agentul constatator Alexandru Dimitriu
(încasarea în mod solidar a cheltuielilor de asistență juridică suportate în
cadrul examinării cauzei contravenționale)

împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 11 iunie 2025,

Dosarul nr. 2ra-629/25

PIGD Nr. 2-23116043-01-2ra-10092025

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. O. Boțan)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, L. Bagrin, D. Corlăteanu)

5 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției și recursul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 10 august 2023, Vitalie Eremia, reprezentat de avocatul Igor Eremia, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu agentul constatat Alexandru Dimitriu, prin care a solicitat încasarea în mod solidar a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4 140 de lei, suportate în cadrul examinării cauzei contravenționale nr. 5r-1557/2022 și nr. 4r-2683/22.

2. În motivarea cererii, reclamantul a invocat că, la 26 februarie 2022, agentul constatat al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Alexandru Dimitriu, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 504668, prin care Vitalie Eremia a fost învinuit și sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravențional. La 28 februarie 2022, reclamantul a înregistrat la Inspectoratul Național de Securitate Publică contestația asupra procesului-verbal respectiv.

3. Reclamantul a menționat că dosarul s-a aflat pe rol la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani și la Curtea de Apel Chișinău în perioada 7 martie 2022 – 29 noiembrie 2022, când a fost pronunțată decizia prin care a fost menținută hotărârea instanței de fond, prin care procesul-verbal cu privire la contravenție a fost anulat pe motivul lipsei faptului contravenției în acțiunile lui Vitalie Eremia.

4. A susținut că, în toată această perioadă, a fost reprezentat de avocatul Igor Eremia atât în ședințele de judecată, cât și în afara acestora, motiv pentru care a depus cererea de chemare în judecată în scopul compensării cheltuielilor de asistență juridică suportate la examinarea cauzei contravenționale. A specificat că avocatul a efectuat un șir de activități conform actului de primire-predare a lucrărilor efectuate, achitate conform bonului de plată seria DAA nr. 23026708 din 9 august 2023, în mărime de 4 140 de lei.

5. Reclamantul a invocat că este în drept să pretindă compensarea cheltuielilor în mod solidar de la Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, în temeiul art. 383 alin. (2) și (3) Cod contravențional, coroborate cu art. 96 alin. (1)-(1¹) Cod de procedură civilă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 8 octombrie 2024, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Igor Eremia în interesele reclamantului Vitalie Eremia și s-a încasat în mod solidar de la Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, în beneficiul lui Vitalie Eremia, suma de 4 140 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul dosarului contravențional nr. 5r-1557/22, 4r-2683/22.

7. La 8 octombrie 2024, avocatul Igor Eremia, în interesele reclamantului Vitalie Eremia, a depus cerere de corectare a erorii și/sau emitere a unei hotărâri suplimentare în privința cheltuielilor de asistență juridică suportate în prezenta cauză civilă. Prin hotărârea suplimentară a Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 24 octombrie 2024, s-a încasat în mod solidar de la Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, în beneficiul lui Vitalie Eremia, suma de 2 920 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul prezentei cauze civile.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 8 octombrie 2024, Inspectoratul Național de Securitate Publică a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 8 octombrie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârilor primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

9. La 30 octombrie 2024, Inspectoratul General al Poliției a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 8 octombrie 2024 și, în aceeași zi, a depus apel suplimentar nemotivat împotriva hotărârii suplimentare a Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 24 octombrie 2024. Inspectoratul General al Poliției a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia Curții de Apel Centru din 11 iunie 2025, s-au respins cererile de apel declarate de Inspectoratul Național de Securitate Publică și Inspectoratul General al Poliției și s-au menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 8 octombrie 2024 și hotărârea suplimentară a Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 24 octombrie 2024.

11. Instanța de apel a reținut că prima instanță a elucidat și constatat corect circumstanțele cauzei, a verificat și apreciat obiectiv probele prezente la materialele cauzei și a stabilit corect circumstanțele de fapt, aplicând legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

12. Din materialul probator al cauzei, instanța de apel a constatat că, la 26 februarie 2022, agentul constator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Alexandru Dimitriu, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 504668, prin care Vitalie Eremia a fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravențional. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 2 iunie 2022, s-a admis contestația depusă de Vitalie Eremia, s-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție și s-a anulat decizia de sancționare, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei. Prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău nr. 4r-2683/22 din 29 noiembrie 2022, această hotărâre a fost menținută.

13. Instanța de apel a constatat că Vitalie Eremia a achitat pentru serviciile de asistență juridică prestate de avocatul Igor Eremia suma de 4 140 de lei, conform facturii fiscale seria/nr. AAH 6260323 din 9 august 2023 și bonului de plată nr. 23026708 din 9 august 2023, la care a fost anexat actul de predare-primire a lucrărilor efectuate în baza contractului de asistență juridică din 6 februarie 2020. De asemenea, a achitat suma de 2 920 de lei pentru reprezentare în prezenta cauză civilă, conform facturii fiscale seria/nr. AAH 6260327 din 30 noiembrie 2023 și bonului de plată seria/nr. DDA 23026711 din 30 noiembrie 2023.

14. Instanța de apel a apreciat că, dat fiind faptul că prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 2 iunie 2022, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2022, s-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție și s-a anulat decizia de sancționare cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei, Vitalie Eremia dispune de dreptul de a pretinde compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în cadrul procesului contravențional, în temeiul art. 383 alin. (2) și (3) Cod contravențional, art. 96 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, art. 19 alin. (1) Cod civil și art. 7 lit. d) și e) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998.

15. Instanța de apel a considerat irelevante argumentele apelanților privind absența constatării caracterului ilicit al acțiunilor agentului constator, reținând că, în cadrul soluționării chestiunii privind compensarea cheltuielilor de judecată, nu este necesară o astfel de constatare, fiind suficientă existența hotărârii definitive prin care procesul contravențional a fost încetat din motivul lipsei faptei și demonstrarea prin probe concludente a suportării cheltuielilor respective.

16. Instanța de apel a respins și argumentele apelanților privind neîntrunirea temeiurilor prevăzute la art. 3 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, constatând că acestea se combat cu raționamentele expuse și se axează pe circumstanțe care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de fond, în baza unui cumul de probe administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural.

17. Referitor la cheltuielile de asistență juridică suportate în prezenta cauză civilă, în cuantum de 2 920 de lei, instanța de apel a concluzionat că suma este reală, necesară și rezonabilă ca mărime, reclamantul intimat Vitalie Eremia făcând dovada suportării acestora, motiv pentru care a menținut ca legală și întemeiată și hotărârea suplimentară a primei instanțe. Instanța de apel a reținut că Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, având statut de persoane juridice de drept public distincte, urmează să compenseze în mod solidar reclamantului cheltuielile de asistență juridică suportate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 29 august 2025, Inspectoratul General al Poliției, reprezentat de Mihaela Railean în baza procurii nr. 34/2-61 din 3 ianuarie 2025, a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 11 iunie 2025, a hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 8 octombrie 2024 și a hotărârii suplimentare din 24 octombrie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârilor primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea lui Vitalie Eremia să fie respinsă ca neîntemeiată.

19. Recurentul a susținut că prima instanță și instanța de apel nu au stabilit corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost stabilite și elucidate pe deplin, iar probele prezentate nu au primit o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, cu încălcarea art. 239-241 Cod de procedură civilă.

20. Recurentul a invocat că solicitarea de încasare a cheltuielilor de asistență juridică este neîntemeiată, nefondată și pur declarativă. A susținut că agentul constatator, la momentul depistării faptei, era obligat să întreprindă toate măsurile prevăzute de Codul contravențional, iar întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție constituie o modalitate legală de desfășurare a procesului contravențional, care nu încalcă în esență drepturile persoanei și nu cauzează prejudicii dacă nu este definitivă și dacă nu afectează iremediabil drepturi ale persoanei vizate.

21. Recurentul a argumentat că dreptul persoanei la recuperarea prejudiciului cauzat survine numai în cazurile exhaustive prevăzute de art. 383 alin. (3) Cod contravențional, respectiv dacă prin hotărâre definitivă persoana este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată. A susținut că, în speță, procesul-verbal a fost anulat în temeiul art. 441 și 445 Cod contravențional, pe motivul lipsei faptei contravenției, fără ca reclamantul să fi fost declarat nevinovat printr-o hotărâre definitivă și fără ca instanța să fi constatat vreunul dintre cazurile de înlăturare a răspunderii contravenționale prevăzute de lege.

22. Recurentul a invocat că, potrivit art. 384 alin. (3¹) Cod contravențional, dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente se acordă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor respective. A menționat că o astfel de constatare nu există în cauză și că nu a fost emisă nici o încheiere interlocutorie în sensul art. 450 alin. (2) Cod contravențional.

23. Recurentul a susținut că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit nu de o autoritate publică, ci de agentul constatator, care acționează independent și în conformitate cu legislația în vigoare, astfel că Inspectoratul General al Poliției nu poate răspunde pentru acțiunile agentului constatator. A adăugat că, potrivit art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998, repararea prejudiciului se efectuează din contul bugetului de stat, reprezentantul statului fiind Ministerul Justiției, și nu Inspectoratul General al Poliției.

24. Recurentul a mai invocat că reclamantul nu a demonstrat cumularea tuturor condițiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii Inspectoratului General al Poliției, în special existența faptei ilicite, a prejudiciului și a legăturii de cauzalitate. A susținut că reclamantul urma să solicite recuperarea prejudiciului în cadrul procesului contravențional inițiat, iar omisiunea de a valorifica acest drept în cadrul procesului contravențional nu poate fi imputată autorităților publice, în temeiul art. 2006 alin. (3) Cod civil.

25. În susținerea poziției sale, recurentul a făcut trimitere la mai multe cauze civile examinate în ordine de recurs de Curtea Supremă de Justiție, cu obiecte similare, invocând practica judiciară în materia reparării prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale organelor contravenționale.

26. La 2 septembrie 2025, Inspectoratul național de securitate publică, a depus recurs cu un conținut și solicitări similare.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

28. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

29. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

30. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

31. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 11 iunie 2025.

33. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 8 august 2025 (f.d. 175). Prin urmare, recursurile declarate la 29 august 2025 și 2 septembrie 2025 sunt considerate a fi depuse în termen.

34. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

36. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe

temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

37. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

38. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Centru, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432.

42. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, potrivit cărora anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei, constituie temei suficient pentru compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în acel proces, în măsura în care aceste cheltuieli au fost probate. Instanța de apel a reținut, în mod coerent, că reclamantul a prezentat înscrisuri confirmative privind achitarea serviciilor avocatului, iar suma solicitată pentru cauza contravențională rezultă din factura fiscală, bonul de plată și actul de predare-primire a lucrărilor efectuate.

43. Critica recurentului privind lipsa unei constatări separate a caracterului ilicit al acțiunilor agentului constatatator nu este în măsură să combată concluziile instanței de apel. Aceasta a examinat expres argumentul respectiv și a considerat că, pentru compensarea cheltuielilor de judecată în circumstanțele cauzei, este

determinantă existența hotărârii definitive prin care procesul contravențional a fost încetat din motivul lipsei faptei, precum și dovada suportării efective a cheltuielilor. Prin urmare, recursul reia, în esență, obiecții deja analizate în apel, fără a evidenția un element care să afecteze raționamentul deciziei recurate.

44. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecării, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției și recursul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției și recursul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat